

vedtoges med 151 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, VS og KrF) mod 3 (FP).

Formanden

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Tredje behandling af lovforslag nr. L 19:

Forslag til lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld.

(Fremsat 2/10 85. Første behandling 10/10 85. Betænkning 8/12 85. Anden behandling 11/12 85. Tillægsbetænkning 11/12 85).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Thoft (SF):

Jeg skal kort begrunde de stillede ændringsforslag.

I forligsaftalen mellem socialdemokratiet og regeringspartierne om skattereformen hedder det, og jeg citerer fra aftalen:

»Kursgevinster på fordringer udstedt før, men erhvervet efter fremsættelse af lovforslaget om de nye regler er ligeledes skattepligtige, såfremt fordringen ikke opfylder kravet om mindsterenten.«

Det lyder jo klart og præcist. Lige så klart og præcist lyder det, når forslaget i første omgang skulle indbringe 1 mia kr., i næste omgang skulle indbringe 200 mill. kr., i tredje omgang i ministerens bemærkninger er anført til at skulle indbringe 50 mill. kr., for at ende med, at 115 mia kr. obligationer pilles ud af forslaget, og hvad der så er tilbage, står hen i det uvisse.

Vi er kede af, at regeringen og socialdemokratiet bag lukkede døre og sammen med de radikale har lavet et forlig, som betyder, at denne regel ikke gennemføres i fuld udstrækning. Betyder det så noget særligt? Ligger disse lavt forrentede papirer ikke fast, og

vil der ikke ske det, at de ikke bliver omsat, og er denne sag ikke ret ligegyldig?

Det er den ikke, og det viser skatteministerens svar til udvalget klart. Der er altså obligationer for 115 mia kr. i omløb, som ikke opfylder mindsterentebestemmelserne. Af disse ligger ca. 35 mia kr. fast og vil ikke komme ud i omløb, men den resterende mængde vil komme i omløb. At det ikke er ligegyldigt heller for kursværdien af disse papirer, fremgår klart, hvis man f.eks. ser udviklingen i statsobligationer, der opfylder mindsterentebestemmelsen, og statsobligationer, der ikke gør det. Den ene type har siden september klart bevæget sig opad, og den anden har siden september klart bevæget sig nedad.

Det betyder alt taget under ét, at ministerens undtagelse af de gamle obligationer, som ikke opfylder mindsterentebestemmelsen, vil betyde, at disse i kursværdi vil stige ca. 3 pct. Det drejer sig altså om 3,3 mia kr., som man forærer lige ned i foret på dem, der ejer obligationer, der i dag ikke opfylder mindsterentebestemmelsen.

Hvis vi nu så fratrækker de obligationer, som ligger fast i ATP og Lønmodtagernes Dyrtdisfond, og regner med, at disse ikke kommer i omløb, så vil der stadig væk være 2,4 mia kr. foræret lige direkte til pensionskasser, til banker og til private. Jeg synes, at socialdemokraterne skulle holde sig for gode til at gå på grisebassen sammen med obligationsejerne og bankerne i denne sag, for 2,4 mia kr. er dog trods alt en slags penge.

Hvorledes har man nu tænkt sig at fremskaffe det merprovenu, som dette ændringsforslag må give anledning til? I forvejen er det jo udhulet, og med fritagelsen af alle de gamle obligationer for beskatning vil der, så vidt jeg kan se, ikke være ret meget af det provenu tilbage, som var forudsætningen i den oprindelige aftale med socialdemokratiet. Er det sådan, at realrentebeskatningen var en del af et forsøg på at fremskaffe et merprovenu?

SF har i betækningsbidraget til tillægsbetænkningen også skrevet, at behandlingen af dette lovforslag har været et helt utroligt hastværk, og det er også til fulde bekræftet af skatteministeren, som også mellem anden og tredje behandling er kommet rendende med ændringsforslag for at stoppe nogle huller. Det synes vi er helt fint, men det havde